

AZ 1970. ÉVI „BEDŐ

KOVÁCS JÓZSEF

erdész

Erdészeti szolgálatát 37 évvel ezelőtt kezdte Derekegyházán, majd az ászóthalmi erdészeti szakiskolán az erdészutánpótlás nevelésén fáradozott. A Nyírségbe 22 évvel ezelőtt került, ott két évig erdőgondnok, majd 20 évig központi erdőművelési előadó és csoportvezető.

Szabolcs-Szatmár megyében mintegy 8000 ha erdőfelújítás és 4000 ha erdőtelepítés hirdeti kiváló szakmai szervező és irányító munkáját. A megnövekedett csemeteszükséglet biztosítása jórészt az ő nevéhez fűződik.

Eredményesen működött közre a táji technológiai utasítás összeállításában és gyakorlati elterjesztésében. Üzemi munkáján kívül figyelemre méltó szakirodalmi tevékenységet is fejtett ki.

Az Egyesület helyi csoportjának megszervezésében és csaknem 20 éves munkájában jelentős szerepet vállalt.

Kovács József

FÜLÖPP ZOLTÁN

erdőmérnök

Erdészeti szolgálatát az erdei vasútüzemnél kezdte. 1929—1940-ig a Lilla-füredi Állami Erdei Vasút (LÁEV) üzemvezetője. Vezetése alatt a LÁEV mintauzemmé fejlődött és messze előrelátó munkássága alapozta meg azt, hogy a vasútüzem minden feladatát maradéktalanul képes volt ellátni.

1940-től a Földművelésügyi Minisztériumban dolgozott és kiváló szervezőképességével irányította az államerdészet összes erdei vasútüzemét.

1945 után újjászervezte az állami kezelésbe vett mintegy 600 km erdei vasútüzemet. Szilárd munkafegyelmel üzembiztonságot teremtett és ezzel lehetővé tette, hogy az erdei vasutak a szocialista erdőgazdaságban helyenként jelentős szerepet töltsöttek be a fa és egyéb anyag szállításával.

Fülöpp Zoltánnak a műszaki fejlesztés terén elért eredményei közé sorolható az erdei vasutak dieselesítése és

Fülöpp Zoltán

ALBERT"-DÍJASOK

a hegesztett sínrendszerek alkalmazása. Szervező munkásságának eredményeképpen 169 km-nyi vonalat korlátozott közforgalmú vasúttá fejlesztettek és ezzel lehetővé vált az erdei vasutaknak a turizmus szolgálatába állítása.

Egyesületünkben megszervezte az Erdei Vasutak Szakosztályát, s ezen keresztül gondoskodik e munkaterületen dolgozó tagtársaink rendszeres továbbképzéséről.

CORNIDES GYÖRGY

erdőmérnök

25 éves erdészeti gyakorlati tevékenységét az erdőrendezés és az erdőfeltárás területén fejtette ki.

Széles körű szakmai tájékozottságának, valamint az üzemtervezési és az erdei úttervezési munkában szerzett tapasztalatainak hasznosításával, felismerve az erdőgazdálkodás műszaki fejlesztésének új irányát, 1959-ben kidolgozta a korszerű erdőfeltárás távlati tervezésének metodikáját.

Cornides György munkásságának, majd később irányító tevékenységének köszönhető, hogy az általa összeállított tervezési utasítás egységes érvényesítésével több mint 800 000 ha erdőterületre elkészültek az erdőfeltárási alaptervek.

Elméletileg megalapozott és nagy gyakorlati jelentőségű szakmai munkássága a külföldi szakemberek körében és a nemzetközi erdészeti szervezetekben is érdeklődést és elismerést váltott ki.

Az elmúlt években az erdőfeltárás távlati tervezési módszerének továbbfejlesztésére dolgozott ki javaslatot. Kezdeményezésének hivatali jóváhagyása után 1969–70-ben elkészítette az erdőgazdálkodás, az erdőfeltárás, a faanyaghasznosítás és feldolgozás komplex fejlesztését magában foglaló regionális kerettervek tervezési útmutatóját.

Az Egyesület erdőfeltárási szakosztályában több mint 15 év óta aktív tevékenységet fejt ki.

Cornides György

Riedl Gyula

RIEDL GYULA

erdőmérnök

Több mint 30 éve aktív tagja Egyesületünknek. Különösen a felszabadulás óta, a társadalmi munka szokásos mértékét messze meghaladó módon, szabad idejének jelentékeny részét erre áldozta. Rendszeresen támogatja az Egyesület célkitűzéseinek megvalósítását. Különösen sokat és eredményes módon dolgozott és dolgozik azért, hogy az Egyesület hathatósan segítse elő az erdészet különböző rétegeinek, mérnököknek, erdészeknek, vidékieknek és budapestieknek egységes szocialista erdész-társadalommá formálását. Az emberek, az erdészet problémáit mélyen átérző, vonzó egyénisége sokban hozzájárult ahhoz, hogy az elmúlt negyedszázad alatt az erdész-társadalom egyre szélesebb rétegei tekintsek Egyesületüket a sajátukénak. Konkrét egyesületi munkája közül az alábbiakat emeljük ki:

— az Egyesületnek a Technika Házába történt átköltözése után tevékenyen közreműködött az Egyesület könyvtárának rendbehozásában, majd 1962-ben átvette a könyvtárosi teendők ellátását;

— elévülhetetlen érdemeket szerzett az Egyesület 100 éves jubileumi ünnepeinek előkészítésében, megszervezésében és lebonyolításában;

— az elnökség felkérésére 1967-ben megszervezte a Budapesti Bizottságot, ennek keretében a Budapesten működő és az erdészeti szakterületet érintő főhatóságokban és intézményekben dolgozó egyesületi tagok részére rendszeresen szervezi a szakmai továbbképző előadásokat és ezáltal a szakterület művelői közötti kapcsolatot fejleszti;

— az Egyesület elnökségének egyik legaktívabb tagja, javaslataival és rendszeres operatív közreműködésével segíti az egyesületi társadalmi munka kiszélesítését.

Az Egyesület elnöksége elismerő oklevelet és pénzjutalmat adományozott Szeghalmi Ferenc erdőmérnöknek

Erdőmérnöki oklevelét 1928-ban szerezte meg. Erdészeti üzemi szolgálata után 1953-ban a főhatóságához került, ahol az állami gazdaságok területén működő építő-részlegek megszervezésében és az üzemi építkezések irányításában vesz részt.

1957-ben az állami gazdaságok erdészeti feladatainak irányításával bízzák meg. Szervezőkészsége és fáradhatatlan tevékenysége eredményeként az állami gazdaságok területén kialakította az erdészeti szervezetet.

Az erdők ügyének számos barátot szerzett a mezőgazdasági szakemberek között.

Az 1960-as évek elején bevezette a korszerű, tághálózatú nemesnyárasok telepítését az állami gazdaságok területén. Rátért az anyatelepek mellőzésével előállított, szelektált, erős ültetőanyag alkalmazására. Kidolgozta és következetesen bevezette a nemesnyár telepítés korszerű technológiáját, elsőként ismerte fel a mezőgazdasági cellulóz-nyár program jelentőségét.

Működése eredményeként az állami gazdaságok erdőszültsége 2,2⁰/₀-ról 4,9⁰/₀-ra emelkedett.

Egyesületi társadalmi tevékenysége arra irányult, hogy az idegen szakmai környezetben megbecsülést, elismerést szerezzen a szakmának, az erdészeti szakembereknek.